

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/7039.**

Benyújtás dátuma: **2019-08-05 09:58**

Parlex azonosító: **PGJ8R3LU0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Korózs Lajos (MSZP)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Kásler Miklós, emberi erőforrások minisztere**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: "**Miért nem kapnak érhető tájékoztatást a betegek írásban és szóban is?**"

Tisztelt Miniszter Úr!

Egy állampolgár panaszolta, érthetetlen számára, hogy a röntgen vizsgálat során miért nem kerül sor orvosi konzultációra is a felvétel mellett. Adott esetben az történt, hogy nyakfájása miatt a házi orvos elküldte röntgenre. A vizsgálatot máshol, máskor egy fővárosi szakrendelőben végezték el. Amikor a beteg megkapta a leletet, amit egy orvos írt alá, megkérdezte a papírt átadó asszisztentst, hogy ami oda van írva, az mit jelent pontosan. A válasz az volt, hogy menjen vissza a beutaló orvoshoz, majd ott elmondják.

Egyrészt érthetetlen, hogy miért nem tudnak egy „magyar változatot” is írni a leletekre, ha már a beteg kezébe nyomják azt (elektronikusan megküldhetnék e nélkül is a beutaló orvosnak). Másfelől döbbenetes, hogy ha van egy „aláíró orvos” (nem ő végezte a felvételt) valahol a háttérben, akkor miért nincs pár perc arra, hogy a betegnek ezt szóban is elmagyarázzák, függetlenül a beutaló orvostól, akihez majd valamikor sikerül újra időpontot kapni.

Ezentúl felmerül az a probléma is, hogy a házi orvosok sokszor gyorsan és egyben zúdítják rá a betegre a szükséges tennivalókat: mikor, melyik gyógyszerből mennyit szedjen (amit aztán olvashatóan, vagy sem, de ráírnak a készítmény dobozára a patikusok), mire figyeljen, mit csináljon még, vagy mit ne, hova jelentkezzen még be, stb.

Miközben számtalan értelmetlen vagy párhuzamos adminisztrációt jelentő „papírmunka” nehezíti az orvosok életét, aközben a legfontosabb résznél: a beteg megfelelő tájékoztatásánál ez a szakszerűség elsikkad. A gyógyuláshoz szükséges javallatokról, kúrákról, feladatokról csak szóban történik tájékoztatás, amiből aztán a sokszor összezavarodott beteg vagy megjegyez valamit vagy

sem. Ez különösen gondot okozhat az idős személyek számára.

Mindezek miatt kérdezem Miniszter Úrtól:

Miért nem kapnak érhető tájékoztatást a betegek írásban és szóban is, akár egy röntgenfelvételnél során is?

Miért nem kell a háziorvosoknak írásban is rögzítenie, mit javasolt a betegnek a kezelés során? Erről miért nem kap a beteg egy „papírt”?

Tisztelettel várom válaszát!

Budapest, 2019. augusztus 1.

Korózs Lajos

országgyűlési képviselő

(MSZP)